

WSPOMNIENIA

Prof. dr hab. Jerzy Borowiecki

Prof. dr hab. Jerzy Borowiecki urodził się 29 maja 1935 r. w Nowej Brzeźnicy (woj. łódzkie). Studiował na Wydziale Rolnym Akademii Rolniczej w Lublinie. Dyplom inżyniera uzyskał w 1957 r., w 1959 roku stopień magistra, a w 1972 r. na tej samej Uczelni obronił pracę doktorską pt. „Wpływ nawożenia organicznego i mineralnego na plon i jakość siana lucerny na glebach lekkich” i uzyskał stopień doktora nauk rolniczych. W 1986 roku w Instytucie Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa w Puławach, na podstawie rozprawy pt. „Zależność wielkości i jakości plonu kukurydzy kiszonkowej od obsady roślin na tle innych elementów agrotechniki” i dorobku naukowego, otrzymał stopień naukowy doktora habilitowanego w zakresie uprawy roślin. W 1994 roku otrzymał tytuł naukowy profesora nauk rolniczych. W latach 1959–1970 pracował w Rolniczym Rejonowym Zakładzie Doświad-

czalnym w Końskowoli (woj. lubelskie), a w 1971 r. podjął pracę w IUNG w Puławach, w Zakładzie Uprawy Roślin Pastewnych. W 1976 r. kierował Zakładem Doświadczalnictwa Terenowego IUNG. W latach 1976–1981 sprawował merytoryczną opiekę nad działalnością Centralnej Stacji Roślin Pastewnych Państwowego Instytutu Badań Rolniczych w Rabacie (Maroko). Od 1982 r. był kierownikiem Pracowni Uprawy Kukurydzy w Zakładzie Uprawy Roślin Pastewnych IUNG, a w latach 1989–2000 był kierownikiem tego Zakładu. Zorganizował badania w IUNG nad agrotechniką kukurydzy, a następnie koncentrował się na badaniach o charakterze poznawczym, dotyczących wpływu warunków termicznych na rozwój kukurydzy. W późniejszym okresie poszerzył zakres prac badawczych o rośliny bobowate, głównie bobowate drobnonasienne oraz mieszanki bobowatych drobnonasiennych z trawami.

Koordynował prace w obszarze biologicznych i technologicznych podstaw produkcji pasz objętościowych oraz kierował pracami dotyczącymi uwarunkowań produktywności roślin strączkowych. W ramach współpracy międzynarodowej zainicjował trzy wspólne tematy dotyczące badań nad lucerną, kukurydzą i grochem ze Stacją Hodowli Roślin Pastewnych INRA w Lusignan (Francja). W ramach współpracy z INRA przebywał na misjach naukowych we Francji w latach: 1973, 1986, 1990, 1995 i 2001. W latach 1992–1997 był członkiem Światowej Organizacji Uprawy Gleby (ISTRO), w latach 1993–1996 członkiem Europejskiego Stowarzyszenia Agronomicznego (ESA), w latach 1992–1996 członkiem Francuskiego Stowarzyszenia Produkcji Pasz (AFPF), a w latach 1993–1996 członkiem Zarządu Polskiego Związku Producentów Kukurydzy. Ponadto w latach 1994–1998 był członkiem Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Nauk Agrotechnicznych (PTNA) i przewodniczącym puławskiego Oddziału PTNA. Był członkiem Komitetu Redakcyjnego kwartalnika PTNA „Fragmenta Agronomica”. Od 1988 r. do 1995 r. współpracował z COBORU w Słupi Wielkiej w ramach komisji ds. rejestracji odmian kukurydzy, a od 1996 r. w ramach komisji do spraw rejestracji odmian roślin motylkowatych i traw. W latach 1995–2003 był członkiem Rady Naukowej IUNG, a w latach 1999–2003 przewodniczącym Komisji ds. Ekonomiczno-Finansowych i RZD. Był członkiem

Zespołu Koordynacyjnego ds. realizacji programu badawczego IUNG i członkiem Komisji ds. doświadczeń. W ramach działalności finansowanej przez Komitet Badań Naukowych kierował projektem badawczym dotyczącym przydatności *Festulolium* jako komponentu do mieszanek z koniczyną czerwoną i lucerną oraz projektem promotorskim dotyczącym przydatności odmian lucerny do mieszanek z trawami do użytkowania pastwiskowego. Był promotorem pięciu obronionych prac doktorskich. Za swe zasługi otrzymał Medal 40-lecia PRL (1984), odznakę resortową Zasłużony Pracownik Rolnictwa (1987), zespołową nagrodę naukową Dyrektora IUNG (1987) i Złoty Krzyż Zasługi (1992). Na Jego dorobek naukowy składa się 197 prac, w tym 60 prac naukowych, 37 streszczeń opublikowanych w materiałach międzynarodowych i krajowych konferencji naukowych, 60 prac popularnonaukowych oraz 40 innych opracowań. Na emeryturę przeszedł 29.12.2005 r.

Pan Profesor po przejściu na emeryturę w dalszym ciągu interesował się działalnością Instytutu i Zakładu Uprawy Roślin Pastewnych. Zmarł 5 maja 2025 roku. Został pochowany w Puławach, na cmentarzu parafialnym przy ul. Piaskowej.

Prof. dr hab. Jerzy Księżak
Puławy, 10.07.2025 r.